

altså ikke går med det ægteskab. Det er ikke tiladt i Danmark.

Jeg tror, vi vil opleve det samme i dette tilfælde, som når det gælder proformaægteskaber, at der vil komme overraskende få klager over afslag. Hvorfor? Fordi det vil komme ret så belejligt i masser af tilfælde.

Kl. 19.55

Når hr. Søren Søndergaard bliver ved med at snakke om de 17 tvangsægteskaber, så vil jeg gøre opmærksom på, at det jo netop er det, at man kun har fanget 17 eksempler, som viser, at vi er nødt til at have et bredere net kastet ud i vandet for at fange de fisk, der her skal fanges, for efter de gældende regler kræver det jo lodrette beviser. De unge skal vidne imod deres forældre, de unge skal udløse en straf over deres forældre, få deres forældre i fængsel. Det er altså ikke så nemt for en 18-årig pige, som hele sit liv ikke har fået lov til andet end at gå lige hjem fra skole kl. 14 eller kl. 15 hver dag, aldrig deltage i fester eller fødselsdage eller noget som helst. Så er det altså ikke let at skulle sende sine forældre på anklagebænken og få dem i fængsel.

Prøv dog at forstå dette, vil jeg sige til hr. Søren Søndergaard. Læs Manu Sarens bog, som lige er udkommet, for den handler om det. Læs Fadimebogen, der nu er kommet på dansk og blev præsenteret i går. Tal med Ayse Devici, lederen af Broen, eller Dansk Kvindesamfunds etniske konsulent, Esmā Birdi. Flere af dem har selv været igennem turen, ikke direkte tvangsægteskaber, men nærmere gråzoneægteskaber, som ligger mellem almindelige arrangerede ægteskaber og tvangsægteskaber. Det er dem, der er interessante, og det er der, vi skal hjælpe nogle flere, end vi gør i dag med det forbud, der eksisterer.

Jeg vil også godt anbefale bogen »Feminin Integration«, der er skrevet af en nordmand, Hege Storhaug, som er formand for foreningen Human Rights Service. Den bog bliver nu også oversat til engelsk og sendt rundt i Europa. Hvis jeg må sige det, er hun altså lige så meget tilhænger af den danske udlændingelovgivning, som hendes landsmand Unni Vikan er, hvilket jeg nævnte før.

Hvorfor? Fordi vi er det første land, som for alvor gør noget ved den middelalderlige behandling, som nogle kvinder midt i vores oplyste land stadig er udsat for. Det er ikke sikkert, at vi gør det helt rigtige. Vi skal stadig lære af erfaringerne, også i de kommende år, og vi skal nok følge udviklingen meget tæt, og selvfølgelig

har dette system, som vi her behandler, svage sider, det har det, men som Unni Vikan også sagde i går: Det kan godt være, at det ikke er godt i alle henseender, men det ses ikke bedre noget andet sted i verden.

Nu prøver vi det altså, og jeg vil gerne slutte med en varm tak til det meget brede flertal i Folketinget, som har taget denne problemstilling alvorligt, og som derved gavner integrationen og gavner den personlige frihed for unge mennesker i Danmark.

Den fg. formand (Birthe Skaarup):

Så er der tre korte bemærkninger. Først fru Elsebeth Gerner Nielsen, så hr. Kamal Qureshi og derefter hr. Søren Søndergaard.

(Kort bemærkning).

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Den tidligere regering indførte tilknytningskravet, et tilknytningskrav, der alene gjaldt udlændinge. Det gjaldt ikke flygtninge, kun udlændinge.

Hvor lang tid var man udlænding, da den gamle regering havde magt? Det var man i ca. 7 år, og efter 7 år kunne man blive dansk statsborger, og derefter var der ingen restriktioner med hensyn til familiesammenføring ud over dem, vi kender. Det vil altså sige, at tilknytningskravet ikke gjaldt for danske statsborgere under den gamle regerings lovgivning. Tilknytningskravet var i øvrigt formuleret på den måde, at en families tilknytning til Danmark skulle være mindst lige så stor som til et andet land, hvor den nye regering jo har lavet det om, så der nu står, at tilknytningen til Danmark skal være større end til et andet land.

Den stakkels familie i Horsens falder på, at man nu ikke kan blive dansk statsborger efter 7 år, man kan blive det efter 10 år, og samtidig er sprogkravene blevet væsentligt strammere. Det vil sige, at det er svært at blive dansk statsborger, og ikke nok med dét: Tilknytningskravet gælder altså også, efter at man er blevet dansk statsborger. Det er det, der er forskellen mellem den gamle og den nye regerings tilknytningskrav.

Så blev jeg sat i bås med professor Eva Smith – det er jeg rigtig glad for – men jeg er i virkeligheden sat i bås med en hel række andre menneskerettighedsorganisationer og -personer, som tager stærkt afstand fra den her lov, og jeg håber, at integrationsministeren vil medgive mig, at